

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marți, Joi și Sâmbătă.

ABONAMENTUL

la „Tel. Rom.” într-una cu suplimentul „Fôia Pedagogică”
Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 45.
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Nr. 7846. Epitr.

Notă.

În conformitate cu concludul congresual Nr. 194 din 1891 în cele următoare se publică „Regulamentul pentru administrarea afacerilor epitropesci”, votat în ședința congresului nostru național-bisericesc din 10/22 Octombrie a. c., — care cu începere din 1. Ianuarie 1898 intră în valoare cât pentru arhidieceșă, în mod provisoriu, dispunându-se și altcum. ca fie-care parohie să primescă în broșură separată câte un exemplar.

Regulament

pentru administrarea afacerilor epitropesci.

I. Dispozițiuni generale.

§. 1. Parochia, protopresbiteratul, eparchia și metropolia administrează toate averile lor bisericesci, școlare și fundamentale în mod autonom, pe temeiul statutului organic și al dispozițiilor din regulamentul prezent, și în fine în sensul regulamentelor speciale ale singuraticelor eparchii prevăzute în acest regulament, și sub controlul și inspecțiunea autorităților superioare.

§. 2. Autoritatea superioară exercită controlul și inspecțiunea peste averea bisericescă.

§. 3. Pentru toate daunele cauzate prin administrare necorectă sau culpă a organelor instituite pentru administrarea averilor bisericesci, școlare și fundamentale, sau prin neglijență și culpositate în control și inspecțiune, întreaga responsabilitate materială o poartă organele și corporațiunile încredințate cu administrarea, controlul și inspecțiunea.

§. 4. Administrarea, asigurarea și fructificarea tuturor fondurilor și fundațiilor, precum și folosirea tuturor acelor se regulează în prima linie prin dispozițiile fondatorilor și în sensul eventualelor litere fundamentale, în lipsa acelor se regulează conform dispozițiilor din regulamentul prezent.

§. 5. Toate edificiile bisericesci, școlare și fundamentale trebuie asigurate contra focului. Averile bisericesci, școlare și fundamentale se administrează și se folosesc după natura lor și în sensul statutelor sau regulamentelor speciale în vigoare.

§. 6. Avera imobilă nu se poate înstrăina sub nici un fel de titlu și nu se poate însărcina fără aprobarea autorităților superioare; această dispozițiune se aplică și la toate casurile de cumpărare de imobilități.

§. 7. Toți credincioșii sunt datori a contribui la acoperirea trebuințelor bisericii și a organismului bisericesc.

II. Afaceri epitropesci în parohii

A. Comitetul parochial.

§. 8. Parochia ca comună bisericescă și administrează afacerile economice și toate averile sale sub controlul și inspecțiunea autorităților superioare, în conformitate cu statutul organic și cu regulamentele sau statutele speciale în vigoare, prin comitetul parochial, care este totodată și reprezentantul legal al comunei bisericesci.

Comuna bisericescă în sensul §-ului 17 din statutul organic în toate afacerile epitropesci este reprezentată prin președintele comitetului parochial.

În cas de proces de desdaunare în contra membrilor comitetului parochial, dreptul de actorat îl exercită consistoriul eparchial prin președintele său.

§. 9. Dreptul și datorințele comitetului parochial în afaceri epitropesci sunt:

a) A inventa averea mișcătoare și nemiscătoare a bisericii, școlii și a fondurilor,

și a o ține în evidență. Acest inventariu se compune în trei exemplare, dintre cari unul se păstrează la epitropia parochială, al doilea la comitetul parochial, și al treilea la consistoriul eparchial.

b) A îngriji pentru întregitatea averilor mișcătoare și nemiscătoare ale bisericii, școlii și fondurilor.

c) A păstra în stare bună edificiile bisericesci, școlare și fundamentale.

d) A prevedea biserica cu trebuincioșele icone, vase sfințite, cărți și alte aparate pentru serviciul divin, și școala cu mobilele și aparatele necesare învățământului.

e) A afla mijloacele trebuincioșe pentru edificarea și repararea bisericii, școlii, casei parochiale și a altor edificii proprii ale fondurilor și a face în această privință propunerile necesare către sinodul parochial.

f) A tracta și a afla mijloacele, ce se recer la dotațiunea parochului, capelanului, diaconului, profesorilor și învățătorilor și a raporta despre aceste sinodului parochial.

g) A stabili condițiunile, ce trebuie să le observe epitropii la esarândarea sau alt mod de folosire a realităților bisericesci, școlare și fundamentale.

h) A stabili modalitatea de elocare a banilor disponibili ai bisericii, școlii și ai fundațiilor.

i) A face proiect de buget (preliminar) de venit și speșe de lipsă la susținerea bisericii, școlii, fondurilor și a tuturor așezămintelor bisericesci din parohia, protopresbiterat și eparchia, și spre acest scop a face și proiect de repartiziuni.

l) A examina cu finitul anului rațiociniul epitropiei parochiale.

m) A sprijini pe copiii săraci întru frecuentarea școlii parochiale, prin prevederea lor cu îmbrăcăminte și cu cărți școlare.

n) A înființa și susține biblioteca parochială pentru înlesnirea cetirii de cărți folosite.

o) A desbata și decide cu vot nominal toate chestiunile de cumpărare, vânzare sau de însărcinare a averilor imobile ale bisericii, școlii și fondurilor.

p) A tracta și a decide asupra tuturor chestiunilor, cari tind la bunăstarea și progresul economic al parohiei.

r) A stabili statute speciale de administrare a averilor parohiei în cadrul statutului organic și al regulamentelor existente.

s) A face la finea anului raport general către sinodul parochial despre întreaga sa activitate din decursul anului.

§. 10. Toate deciziunile și propunerile comitetului parochial enumerate în punctele 1, 5, 6, 9, 10, 13, 14 și 15 înainte de executare trebuie substernute la sinodul parochial prin oficiul parochial pentru examinare și primire, și de aci pe calea oficiului protopresbiterat la consistoriul diecesan pentru reviziune și aprobare.

§. 11. Comitetul parochial poartă totă răspunderea materială pentru buna administrare a averii încredințate lui, și este datoriu să restituie parohiei toate daunele cauzate prin administrare incorectă sau culpabilă și în fine prin neglijența controlului și a supravegherii cuvenite.

§. 12. Comitetul parochial scontrăză cassa parochială de câte-ori află, că este de lipsă; este datoriu însă să scontraze cassa cel puțin de două ori în un an.

§. 13. Nici un membru al comitetului parochial nu poate participa la ședințele comitetului, în cari se tractă de interesele sale private, sau ale soției, tatălui, fiului, moșului, nepotului, socrului sau ale ginerelui său.

§. 14. În casuri de neglijență sau grave abuzuri, constatate în administrare, consistoriul eparchial este îndreptătit a suspenda și eventual a amova comitetul parochial pe cale disciplinară, rămânând însă prin acesta neatinsă întreaga responsabilitate materială a comitetului, de a restitui parohiei daunele cauzate.

În cas de suspendare a comitetului și în cas de necesitate, consistoriul prin organul său este în drept să institue în mod provisoriu o comisiune pentru conducerea afacerilor parochiale până la definitivă decizie a cauzei de suspendare, eventual până la alegerea altui comitet.

Acest drept îi compete consistoriului și în cazul, când în cutare parohia a devenit imposibilă din ori-ce motive grave alegerea și constituirea în mod legal a comitetului parochial.

B. Epitropia parochială.

§. 15. Epitropii parochiali sunt acei bărbați din parohia, cărora li se condece și cari manipulează întreaga avere bisericescă, școlară și fundamentală a parohiei.

§. 16. Chiămarea, dreptul și datorințele epitropilor parochiali în special sunt:

a) A primi dela comitetul parochial pe lângă inventariu totă averea mișcătoare și nemiscătoare a bisericii, școlii și fondurilor, și a o administra după concludul sinodului și al comitetului parochial, și în înțelesul regulamentelor, eventual al statutelor speciale de administrare.

b) A păstra într-o ladă de fier cu 3 chei averea mișcătoare a bisericii, școlii și a fondurilor, precum sunt banii și alte hârtii de valoare. Dintre cele 3 chei ale casei parochiale se va păstra câte una la câte un epitrop.

Unde sunt numai 2 epitropi, acolo a tria cheie se va păstra la paroch, și unde sunt mai mulți parochi, se va păstra la parochul designat prin comitet.

La deschiderea și închiderea casei se recere prezența tuturor persoanelor, cari au cele 3 chei dela cassă, și acestea sunt în solid răspundătoare pentru starea casei.

c) A duce un protocol despre percepțiuni și erogațiuni.

d) A duce un jurnal despre starea averii parochiale în 2 exemplare, dintre cari unul se aședă în cassă, și celalalt rămâne la epitropi.

e) Cu finea fie-cărui an a depune înaintea comitetului parochial rațiociniul documentat despre venitele și speșele bisericesci, școlare și fundamentale.

f) A nu face nici o erogațiune nepreliminată, fără imputernicirea comitetului sau a sinodului parochial.

g) A privegiă ca edificiile bisericesci, școlare și fundamentale, precum și curtea bisericii, a școlii și a casei parochiale asemenea și cimiteriul să fie în stare bună.

h) A plăti regulat salariile personalului bisericesc și școlariu, precum și ajutoarele persoanelor sărace și ale stipendistilor.

i) A face și a prezenta comitetului parochial propuneri și proiecte pentru administrarea averilor, pentru crearea de fonduri, pentru sporirea averilor și a venitelor, și în general pentru bunăstarea și progresul economic al parohiei.

§. 17. Epitropii parochiali sunt îndatorați a supune sub reviziune și scontrare cassa parochială, de câte-ori o va cere acesta comitetul parochial, protopresbiterul, sau comisariul consistorial.

În special protopresbiterul este obligat a revedea în fie-care an inventariul și socoile epitropesci și a scontra cassa parochială cel puțin odată pe an.

§. 18. Epitropii parochiali sunt responsabili pentru buna administrare a averilor și a venitelor parochiale în sensul acestui regulament și amăsurat dispozițiilor comitetului și sinodului parochial, și al eventualelor statute speciale de administrare, și totodată sunt obligați, să restituie comunei parochiale toate daunele cauzate prin o administrare necorectă sau contrară cu dispozițiunile de față, sau și în fine prin neglijență sau culpositate.

§. 19. Dispozițiunile cuprinse în §. 13 al regulamentului de față, privitoare la suspendarea, amovarea și responsabilitatea materială a comitetului parochial, precum și la instituirea unei comisiuni provisorie de administrare, și în fine la urmărirea disciplinară a comitetului, se aplică și au deplină valoare și față de epitropia parochială.

În cazul, când protopresbiterul în decursul reviziunii și scontrării casei parochiale constată o fraudă evidentă, protopresbiterul este îndreptătit a suspenda epitropia parochială în mod preventiv și a institui o comisiune provisorie pentru administrarea casei parochiale, este datoriu însă să facă despre toate acestea imediat raport către senatul epitropesc consistorial pentru afacerea ulterioară competentă.

§. 20. În toate cauzele de responsabilitate materială și de restituire a daunelor contra comitetului și a epitropiei parochiale, decide senatul epitropesc al consistoriului eparchial ca for judecătoresc în prima instanță, și în cas de apelată decide consistoriul metropolitan ca for suprem în ultima instanță conform §-ului 29. din acest regulament.

§. 21. Toate dispozițiunile relative la comitetul și epitropia parochială se aplică și la comitetul și epitropia școlară instituită prin §. 28. din statutul organic.

C. Sinodul parochial.

§. 22. Sinodul parochial formă organul superior de administrare și control în toate afacerile epitropesci ale parohiei.

§. 23. În special și în conformitate cu statutul organic și dispozițiunile de față, agendele sinodului parochial sunt:

a) Revisiunea inventariului averilor din parohie.

b) Examinarea și primirea proiectelor comitetului parochial relative la edificarea, repararea, sau înzestrarea bisericii, școlii, casei parochiale și a altor edificii bisericesci, școlare și fundamentale.

c) Examinarea și primirea proiectelor comitetului parochial relative la înființarea și susținerea fondurilor destinate spre scopuri bisericesci, școlare și fundamentale.

d) Examinarea și primirea proiectelor comitetului parochial relative la dotațiunea parochului, capelanului, diaconului, profesorilor, învățătorilor și a celuilalt personajiu trebuincios.

e) Examinarea și primirea proiectului de buget, precum și a proiectului de repartiziuni, prezentat prin comitetul parochial.

f) Revisiunea și încuviințarea rațiociniului epitropesc.

g) Deciderea asupra propunerilor comitetului parochial relative la cumpărarea, vânzarea sau însărcinarea averilor imobile ale parohiei.

h) Examinarea și deciderea asupra propunerilor comitetului, cari privesc bunăstarea și progresul economic al parohiei.

i) Priveghiarea, ca epitropia și comitetul parochial să-și împlinescă toate datorințele conform stat. org. și în înțelesul regulamentelor sau statutelor în vigoare.

l) Examinarea și încuviințarea proiectelor de statute speciale prezentate de comi-

tetului parohial pentru administrarea averilor și a venitelor parohiei.

m) Substernerea din oficiu a tuturor deciziunilor proprii luate în obiectele aci înșirate la senatul epitropesc al consistoriului, spre reviziune și aprobare.

Substernerea se face prin oficiul parohial pe calea oficiului protopresbiteral.

§. 24. Se enunță, că în toate cazurile, când venitele normale și eventual contribuțiile benevole nu sunt suficiente pentru acoperirea speșelor bugetare, lipsa se suplinese prin repartitiune asupra credincioșilor.

Drept basă la repartitiuni servese numărul parohianilor și de regulă darea directă de staț, 6r în comune urbane și deosebitele stări sociale și de venituri speciale.

§. 25. T6te averile și veniturile, precum și cassa parohială se administrează conform stat. org. și în deosebi în înțelesul statutelor locale aprobate prin sinodul parohial și consistoriul eparchial, seu în lipsa unui asemenea statut se administrează în sensul regulamentelor și dispozițiunilor consistoriului eparchial.

III. Afacerile epitropesci în protopresbiterat.

§. 26. Averele fondurilor și fundațiunile tractului protopresbiteral se administrează conform normelor și dispozițiunilor stabilite în capitolul II. al regulamentului de față.

În toate afacerile epitropesci ale protopresbiteratului, sinodul, comitetul și epitropia protopresbiterală au aceleași drepturi și aceleași datorințe, și preste tot aceleași cere de activitate, precum și aceeași responsabilitate materială, ce o au aceste corporațiuni în parohia.

§. 27. În cas, când venitele nu sunt suficiente pentru acoperirea trebuințelor comune ale tractului protopresbiteral în trëndul bugetului proiectat de comitetul, votat de sinodul protopresbiteral, și aprobat de consistoriul eparchial, se enunță, că lipsa se acopere din contribuțiile parohiilor aparținătoare protopresbiteratului în măsură proporțională.

IV. Afacerile epitropesci în eparchia.

§. 28. Averele, toate fondurile și fundațiunile proprii ale eparchiei, seu cari sunt puse sub îngrijirea eparchiei, se administrează prin senatul epitropesc al consistoriului eparchial sub controlul și inspecțiunea sinodului eparchial.

§. 29. Senatul epitropesc administrează toate averile, fondurile și fundațiunile eparchiei pe temelul dispozițiunilor și cu toate drepturile și datorințele cuprinse în §-ii 132—137 din statutul organic și în sensul regulamentelor seu statutelor speciale deja create, seu cari se vor crea în fiecare eparchie prin sinodul eparchial între m.rginile acestui regulament.

În consecință și în conformitate cu dispozițiunile din §-ii 87, 96 și 132 ai sta-

tutului organic, se enunță și se recunoște dreptul fie-cărei eparchii de a vota în cadrul dreptului seu de autonomie și în mod definitiv regulamente, seu statute speciale, norme și instrucțiuni atât pentru administrarea tuturor averilor și a cassei eparchiale, cât și pentru administrarea averilor și casselor parohiale și protopresbiterale pe lângă aprobare din partea sinodului, respective a consistoriului eparchial.

§. 30. În casuri de urmărire contra membrilor asesori ai senatului epitropesc pentru daune cauzate în averea eparchiei prin neglijența seu culpositatea lor, precum și pentru daunele cauzate în averile parohiei și a protopresbiteratelor prin neglijența conștientă și inspecțiunei datorite, membrii asesori judecați prin consistoriul eparchial la restituirea daunelor au drept de apelată la consistoriul metropolitan în termen de 14 zile, susținându-se și garantându-se însă și până la decidera definitivă a cauzei toate drepturile de asigurare a daunelor pe cale județială civilă în favorul cassei contra pers6nelor aflate culpabile.

Aceste dispozițiuni se aplică și în toate cazurile de restituire a daunelor cauzate în averea parohiilor și a protopresbiteratelor prin administrare necorectă, neglijență seu culpositate a membrilor comitetului seu epitropiei parohiale și protopresbiterale, cari de asemenea au drept de apelată la consistoriul metropolitan contra judecării consistoriului eparchial ca senat epitropesc, prin carea sunt declarați vinovați și judecați la restituirea daunelor în favorul cassei parohiale seu protopresbiterale.

Afară de casurile apelabile în sensul regulamentului present, în toate celelalte afaceri epitropesci și de administrare a tuturor averilor eparchiei, protopresbiteratelor și a parohiilor senatul epitropesc al consistoriului eparchial ca organ administrativ și judecătoresc decide în mod final, cu eschiderea a orice drept de apelată.

§. 31. Pe lângă sfera sa de activitate normată în §-ii 132—136 și în conformitate cu dispozițiunea din stat. org. §. 7., senatul epitropesc al consistoriului are dreptul și datorința de reviziune și aprobare, eventual-minte de respingere seu modificare a tuturor deciziunilor sinodului parohial și protopresbiteral, aduse în formă legală în toate cestiunile de administrare a averii și cassei parohiale și protopresbiterale, cari în sensul regulamentului present sunt avisate la competența sa, în special și compete dreptul de reviziune și aprobare a inventariului, a rațiociniilor anuale și a proiectelor de buget ale parohiilor și protopresbiteratelor.

Spre acest scop inventariul, rațiociniile și proiectele de buget se subștern în fiă-care an din oficiu la senatul epitropesc eparchial spre reviziune și aprobare.

În cas de neglijență seu de întârziare nejustificată a acestei subșterneri, senatul

epitropesc eparchial are dreptul și datorința, de a ordina și efectui cele de efectuit prin un comisariu al seu esmis pe speșele organelor seu corporațiunilor neglijente.

§. 32. Afându-se în ordine, senatul epitropesc aprobă inventariul, rațiociniul și proiectul de buget și totodată dă absolutoriul comitetului și epitropiei parohiale și protopresbiterale.

§. 33. Consistoriul eparchial, ca senat epitropesc, scontrază casșele parohiale prin protopresbiter de câte-ori acesta vizitează parohiile, necondiționat însă protopresbiterul este îndatorat să scontraze cassa parohială cel puțin odată în an.

Afară de acesta, același consistoriu are drept să scontraze casșele parohiale și protopresbiterale prin un esmis din sinul seu sau prin alt comisariu, de câte ori află și crede, că este de lipsă scontrarea.

V. Afacerile epitropesci în metropoliă.

§. 34. Averele, fondurile, fundațiunile și toate venitele metropoliei le administrează consistoriul metropolitan, ca senat epitropesc, sub controlul și inspecțiunea conșgresului național-bisericesc pe basa statutului organic, a conșluselor, regulamentelor, seu statutelor speciale, votate seu cari se vor vota spre acest scop prin conșgresul național-bisericesc.

§. 35. Totodată consistoriul metropolitan, ca senat epitropesc, decide în ultima instanță cauzele epitropesci din parohia, protopresbiterat și eparchia, în cari este admisă apela bilitatea, și cari sunt enumerate în §. 30 din regulamentului de față.

§. 36. Între altele, în administrarea averii și a tuturor afacerilor epitropesci dela metropoliă, servese de normă și pentru senatul epitropesc metropolitan toate dispozițiunile prescise pentru senatul epitropesc eparchial.

Dispozițiuni transitorie.

§. 37. Regulamentul present intră în vigore la 1 Ianuarie, 1898.

Totodată la acest termen es din val6re toate regulamentele, normativele și alte instrucțiuni metropolitane seu eparchiale contrare cu dispozițiunile din regulamentului de față.

Nr. 107 Congr. 1897.

Votat de conșgresul național-bisericesc al metropoliei ortodexe române din Ungaria și Transilvania, în ședința din 10/22 Octobrie 1897.

Miron Romanul m. p.,

arhiepiscop și metropolit.

Mateiu Voileanu m. p.,

notariu general conșgresual.

Sibiiu, din ședința senatului epitropesc ținută la 5 Decembrie, 1897.

Consistoriul archidieceșan.

Cătră cetitorii nostri.

Suntem la încheierea anului 1897 și cu el diariul nostru încheia anul 45 al existenței sale.

Înfăntat în zile grele, diariul nostru a fost strîns legat de viața internă a bisericii noastre, de interesele poporului român.

În zilele grele ale absolutismului poporul român, proșimea, învățătoria noastră din diariul nostru a învățat a nutri speranța în zile mai senine.

Pe vremea primăverii de scurtă durată a regenerării noastre naționale, între anii 1860 și 1866 diariul nostru a ținut caldă în inima poporului român credința cătră tron și patrie, și el nutria și alimenta speranțele în o vară bogată, în un seceriș mănos.

Îndată cu introducerea erei constituționale, diariul nostru a acceptat basa de drept creată, și până în ziua de azi el a fost singurul diariu român, care a ținut strîns la basa legalității, tare în credință, că numai pe această basă putem să ne validăm între condițiunile date în viața de stat.

Mai ales legat este trecutul diariului nostru de interesele bisericii noastre ortodoxe române, căreia cu devotament i-a servit apr6pe o jumătate de veac.

În diariul „Telegraful Român” se află o comoră din trecutul bisericii noastre. În el s'au sămenat toate instituțiunile mărețe, căle s'au realizat în biserica noastră, iubirea și căldura, cu care ele au fost tractate au dat hrana cuviincioasă, desinteresarea și entuziasmul pus întru ocrotirea lor le-au dat scutul cuviincios, și ele s'au dezvoltat și se dezvoltă sub influința controlului, care o dă la toate ocașiunile diariul nostru.

Loyalitatea cătră tron și casa domnit6re, adevărata iubire de patrie, respectarea legilor, patriotismul nefalsificat, iubirea de biserică și prin ea iubirea de neam, aceste au fost programul diariului nostru dela întemeierea lui, și aceste vor rămănea și pentru viitoriu.

În cele formale totdeauna am observat maxima: fortiter in re, suaviter in modo.

Legat de interesele bisericii, legat de interesele poporului român, diariul nostru nici odată nu s'a lăsat să fie răpit de curentul demagogiei, care dureră, tot mai mult prinde rădăcini și în diaristica noastră.

În presa noastră noi totdeauna am reprezentat elementul mai conciliant, și astăzi suntem unicul diariu românesc

FOIȚA.

Iuliu Caesar.

Tragedie în 5 acte

de William Shakespeare,

traducere în prosă

de

Dr. P. T.

(Urmare și fine.)

Scena IV.

Altă parte a câmpului de bătălie. Vuiete. Intră luptându-se soldați de ambele părți, după aceea Brutus, Cato, Lucilius și alți.

Brutus: Sus capetele, patrioșilor!

Cato: E bastard, care n'o face. După mine! Imi proclamăz numele peste câmp: eu sum fiul lui Marcus Cato. Hei! un dușman al tiranilor și un prieten al țerei mele! Eu sum Cato, auziți voi!

Brutus: (Străbate printre inimici.) Și eu sum Brutus, Marcus Brutus, amic al țerei mele! (Iese luptându-se până când Cato cade într-o mulțime de dușmani.)

Lucilius: O tinere și nobile Cato, — ai cădut? Pentru-ce nu? Ai murit brav și vitejește ca Titinus, și trebeu să te onorăm ca pe fiul lui Cato.

Soldat. 1: (cătră Lucilius.) Dă-te, seu mori!

Lucilius: Numai ca să mor mă predau. Aici este destul pentru tine (oferindu-i bani); dacă mă omori, omori pe Brutus și îți face on6re m6rtea lui.

Soldat. 1: Aceea nu mi-e iertat. Un nobil prinșonier.

Soldat. 2: Loc m6i! Spuneți lui Antoniu, c'am prins pe Brutus!

Soldat. 3: O să o fac îndată. Iacă vine beliducele. (Intră Antoniu) Am prins pe Brutus, am prins pe Brutus!

Anton.: Unde-i?

Lucilius: În siguritate, Antonie; Brutus e sigur destul. Te pot asigura, că nici un inamic nu va pune mâna pe el. Zeii îl apără de o așa rușine mare. Ori și unde îl veți afla, mort seu viu, el totdeauna va fi demn de numele seu.

Anton.: 6sta nu-i Brutus, amicilor; dar vă asigurăz, că-i o prindere de nu mai puțină val6re; păziți-l bine și-l tractați omenesc. Mie imi mai place totdeauna să am bărbați de acestia de amici, decât de inimici. Grăbiți-v6 și vedeți, că 6re Brutus mai trăiesce seu e mort, și aduceți-mi îndată scirea în cortul lui Octaviu.

Scena V.

Altă parte a câmpului de r6șboiu. Intră Brutus, Dardanius, Clitus, Strato și Volumnius.

Brutus: Veniți s6rman rest de amici, veniți și vă hodiniți un pic aici pe stâncă.

Clitus: Stalius a făcut semn cu-o făclie aprinsă, domnul meu, dar el nu s'a mai reîntors; el seu e prins, seu e omorît.

Brutus: Ședi jos lângă mine Clitus! Omorul e parola, a se sinucide e modă acum. Auzi Clitus! (Îi șoptesce.)

Clitus: Cum, eu domnul meu? Nu, nu pentru totă lumea.

Brutus: Pace dară, nici o vorbă!

Clitus: Mai bine mă sinucid.

Brutus: Auzi Dardanie! (Șoptesce cu el.)

Dardan.: Eu să fac așa ceva?

Clitus: O, Dardanie!

Dardan.: O, Clitus!

Clitus: (cătră Dardan.) Ce propunere ți a făcut ție Brutus?

Dardan.: Ca să-lucid, Clitus; veți cum mediteză.

Clitus: Acum cupa nobilă e plină de amar de-i curge chiar și din ochi.

Brutus: Vino înc6ce, bunule Volumnie, pe un cuvânt!

Volumnius: Ce demanți domnul meu?

Brutus: Acestea Volumnius. — Umbra lui Caesar mi-a apărut mai de multe-ori,

mai întâiu în Sardes, și în n6ptea ultimă aici pe Câmpul dela Philippi. Eu sciu, că 6ra mi a sosit.

Volumn.: Nu vorbi așa domnul meu.

Brutus: O, eu sum sigur de acesta. Tu veți lumea Volumnie cum trece, inimicii nostri ne-au sdrobotit și e mai bine să ne prăpădim noi acuma, decât să așteptăm lovitura cea din urmă. Bunule Volumnie, tu scii, că noi am umblat deodată la școlă, și pentru iubirea noastră veche, te rog, ține-mi spada până mă arunc în ea.

Volumn.: Acesta nu-i serviciu pentru un amic domnul meu. (Vuiet de bătălie.)

Clitus: Fugi, fugi domnul meu, aici nu-i de a mai sta acum!

Brutus: Cu Dumneșeu, dară tu, și tu — și tu Volumnie! Și Strato, carele în tot timpul acesta ai fost adormit de ostenit — și tu! Compatrioșii, inima mea e veselă, că până acum în totă viața n'am aflat unul, care nu mi-ar fi fost credincios. O să am mai multă glorie prin pierderea zilei de azi, decât vor av6 Mare Antoniu și Octaviu prin învingerea acesta a lor urită. Acum dară rămăneți toți cu Dumneșeu, pentru-că inima lui Brutus acuiși își sfirșesce istoria vieții sale, peste ochii mei s'a aședat n6pțe, iar 6sele mele dorese repaus, și de mult am dorit să ajung 6ra acesta. (Zgomot, strigări: fugiți! fugiți!)

care în consecință cu trecutul seu de ani 45 în spiritul păcii, în spiritul iubirii creștinesci vom să ne continuăm activitatea.

Finem tare la drepturile poporului român, finem mult la drepturile bisericii noastre, finem mult la egala îndreptățire a naționalităților din patria noastră, finem la dreapta aplicare a legilor sancționate, și curentul bolnăvicios de ați, care bătue în patria noastră, care ne însuflă seriose îngrijiri, curentul acesta totdeauna cu bărbăție va fi combătut de către diarul nostru,

Cătră cetitorii noștri ne adresăm deci în ajunul anului 46 al existenței diarului nostru.

Cătră clerul, cătră învățătorime noastră, cătră inteligența noastră ne îndreptăm ați glasul nostru, și cerem sprijin material și moral, ca cu puteri unite să continuăm lupta în anul următoriu.

Nici odată biserica și națiunea noastră n'a străbătut zile mai grele, ca și cele de acum.

Suntem atacați ca națiune, și în fruntea curentului bolnăvicios, durere, stă guvernul și legislațiunea țerei noastre.

Suntem atacați ca biserică de neamicii neamului, la cari cu predilecțiune se atașază din neamul nostru neamicii bisericii noastre.

Avem lipsă de un diariu tare în romanitatea sa, tare în ortodoxia sa.

Diariul nostru în ambe direcțiunile va sta ca luptătoriu neînfrânt.

Națiunea, biserica, școla vor afla cei mai aprigi luptători și apărători în generațiunea bătrână, grupată în jurul diariului nostru, lângă care s'a alăturat generațiunea mai tineră, flăcarea junimei noastre.

În zilele grele, prin cari trebuie să trecem, avem trebuință de un diariu, care se fină caldă în noi iubirea de biserică și de neam, speranța în un viitoriu mai bun, avem trebuință de un diariu, care să aibă curajul a arăta situațiunea în adevărata ei coloare, finind sémă cu realitatea.

Nu mai este ertat să prezentăm poporului nostru visuri deșerte, cari dispar, și poporul rămâne cu decepțiunea.

Nu este bine să abusăm de credulitatea poporului nostru, nu este bine să-l trecem prin multe dcsamăgiri, ca nu cum-va când vom mai ave trebuință de el, să nu mai aibă încredere în maturitatea noastră.

Noi vom lua lucrurile cum sunt, și nu cum am dori ca ele să fie, și astfel le vom presenta cetitorilor noștri, spré a crește un popor conșciu de sörtea sa actuală amărită, și doritoriu de alta mai bună, mai demnă.

Cerem sprijinul material și moral al cetitorilor noștri, ca să fim toți pentru unul, și unul pentru toți, și atunci nici porțile iadului nu ne mai pot opri în mersul nostru spre progres.

Fondul lui Iancu.

În afacerea durerosă cu fondul pentru ridicarea unui monument pe mormântul lui Iancu, primim cu posta de ieri următoarea declarațiune, pe care o publicăm deocamdată fără de nici un comentariu.

Domnule Redactor!

Dl Ioan Slavici, adresându-se subsemaților, ca să luăm în păstrarea noastră suma de 3780 floreni 65 creițari v. a. și 330 lei 50 bani, colectați de dl T. L. Albini pentru rid carea unui monument pe mormântul lui Avram Iancu, noi am îndeplinit cererea d-sale.

Am păstrat până acum tăcere asupra acestui fapt.

Vedând însă, că dl Tit Liviu Albini și dl Ioan Moța sunt urmăriți de tribunalul din Alba-Iulia pentru acesti bani, declarăm pentru ca să se scie de toți căți îi privește, că noi suntem deșiiitorii sumei de mai sus, și luăm întręga răspundere pentru dęnsa.

În interesul adevărului și al dreptății, Vă rugăm, domnule redactor, a publica această declarațiune.

Primiți, Vă rugăm, asigurarea stimei și mulțumirii noastre.

București, 25 Decembre 1897.

I. Pr. Dumitrescu, I. G. Bibicescu,
senator. director la banca națională a României.

Un iminent pericol.

VI.

Un moment important, înainte de a termina, dator sunt a-l pune în vedere: care e cauza cea nemijlocită a copleșirii poporului nostru priu străini.

În scurte cuvinte se pöte subsuma el astfel: Românului îi lipsese calificațiunea de a face întreprinderi, afară de cercul economiei sale.

Valörea productelor, se scie, crește în două feluri: prin prelucrare și transportare dintr'un loc într'altul. Cu prelucrarea productelor se ocupă industriași, ér cu transportarea comercianții.

Ce se întâmplă acum?

Țeranul nostru vinde în tęg ceva, ce sub altă formă, prelucrat, îl cumpără éráși. Dela cine? Sigur nu delat nemijlocitul său tęgoveț, care și el la rândul seu îl transpune într'o a treia și a patra mână, ci delat cu totul altceineva, care nu i-l dá mai mult cu prețul original, ci cere îndoit, întreit și nu odată îndecit preț.

Până aci merge treaba neted. Căci cel-ce cumpără, cel-ce prelucrá și cel-ce

éráși vinde, încă au dreptul a störce ceva din osteneța lor. Lucrătoriu totdeauna e vrednic de plata sa.

Cine sunt însă cei-ce prelucrá și cei-ce mijlocesc tęgul? — Străinii! Folosul cel mare ei îl trag, a lor este dobânda apröpe din tot ce țeranul nostru agonisese. Ca comercianți, ca industriași se aședă printre noi și tráesc o lume albă. Cu osteneță relativ mai puțină obțin câștiguri neaséménat mai mari ca țeranul muncitor, care și cu nópte asudă în ogorul seu.

Se potrivește đisa: Altul e care séménă. și altul care seceră. Țeranul român produce, ér din rodul seu se îmbuibă străinul, care în loc de a-l prețui, fiindcă din munca lui tráesc, îl defaimă și timbréză cu cele mai josnice epitete; în loc de a-l sprijini pentru-ca ridica să se pötă, mai virtos îl apasă. În cele din urmă și din casă îl dá afară.

Nu acesta e cel mai mare réu. Mult puțin și conaționalul același lucru îl isprăvesce față de cel scăpătat, cu deosebirea, că nu-l defaimă. Réul zace chiar acolo, că averea națională încetul pe încetul e primejduită a trece în mâni străine.

Economul, care mai mult speséză decât fac percepțiunile sale din economie, în cele din urmă își perde moșia, adevă capitalul. Totalitatea averii economilor români presentă capitalul național român. Când totalitatea deci este espusă sërăcirea, prin acesta se micșuréză capitalul național, trecând la străine lifte.

Cine nu vede primejduită însași esistența naționalității noastre?

Formarea clasei industriașilor și comercianților la noi e destiune de existență națională. Nu eu sum cel ce accentuez acest lucru. De mult s'a recunoscut pericolul, și o parte din fiul poporului nostru, cei cu prevedere și zel pentru interesele naționale, mult au obosit în direcțiunea indicată, pentru că să eşim din impasul, în care actualele împrejurări ne-au aruncat.

În multe direcțiuni și pe multe terene s'a lucrat și se lucră, între altele înființând pe unele locuri reuniuni, cu scop de a sprijini și ridica nivelul industriașilor noștri.

Spor s'a facut, nu e vorbă, bu-nișor. Paremi-se totuși, că pondul nu s'a pus tocmai pe pârghia, care ar fi în stare a ridica întregul, nu părți numai.

Nu sum economist, nici am pretențiunea a mă crede infalibil, dar tráesc în mijlocul poporului și cunosc multe din neajunsurile de care e fréménat. Pe basa asta 'mi-am format convingerea, că deocamdată ar trebui lucrat cu dinadins, ca spiritul de speculă, de comerčiu să prindă rădęcini mai afunde în țeranul român. Efectul nemijlocit ar fi, că ar procura pe séma economului spor material ér productele economiei ar crește în preț. De altă parte economia ar ridica o binișor din nămolul în care zace acum, dând în același timp ocupațiune și multor fiu din poporul nostru, cari în lipsa de moșie pămենtenă, care să o luere, parte ca servitori, parte ca đileri petrec timpul vieții lor, și de multe ori neavând nici un fel de ocupațiune.

Societățile comerciale, ce se forméză în timpul din urmă, pot contribui în modul cel mai eficace la ajungerea scopului. Pentru-ca ele să devină instituțiuni folositoare, nu trebuie a să mărgini singur la teritoriul lor, ci ar trebui să se întindă în mod binevoitor drepta cătră tóte ținuturile locuite de români, dând articlieftinișibunicuprețul cel mai convenabil, și mijlocind în același timp prețuri cât de bune pentru articlii ce es din economia românului. Acesta se pöte numai când se vor înființa filiale, de nu în tóte comunele, cel puțin în cele mai însemnate, și se vor câștiga în fruntea lor tot bărbați har-

nici, cari prin modul de a chivernisi și prin graiul viu, să pötă trage și poporul din ce în ce în cercul întreprinderilor. Sigur țeranii fruntași s'ar însoți și ei unii cu alții spre a putea în to vărășie desface productele lor cu mai bun preț pe piețele cele mari.

Când până la acest stadiu am putea ajunge, cauză de lamentări nu mai putem avea, că la noi nu se pöte forma clasa, așa numită „mijlocie“. Ea de sine, ca din pămément ar răsări.

Ne vom plänge de lipsa capitalului necesare? — Dar băncile noastre naționale unde sunt? — Ele trebuie să dea ajutoriu material trebuincios, decât numai fin la renumele lor bun de a fi ocrotitoare interesele poporului român.

Asta să fie politica viitorului de apröpe!

Preotul V. G.

Schimbare în redacțiune.

Cu înmulțirea îmbucurătoare din acest an școlar a elevilor dela Seminarul nostru archidiececan teologic pedagogic greco-oriental român „Andreian“ din Sibiu înmulțindu-mi-se în mod considerabil și agendele oficiöse împreunate cu economatul dela acest seminar, și fiind însărcinat și cu catechisațiunea elevelor de confesiunea noastră dela școlele de fete susținute de ordul Franciscanilor și a călugărițelor Ursuline romano-catolice deasemenea din Sibiu, — simt, că timpul nu-mi ajunge din destul ca să pot corespunde în modul recerut tuturor așteptărilor puse în persóna mea când am fost învitat din partea Preaveneratei comisiuni administrative a tipografiei noastre archidiececane de aici și am primit ia 1 Ianuarie 1896 st. v. redactarea provisorie a diariului nostru archidiececan politic bisericesc „Telegraful Român“ din loc.

În considerarea acestor împrejurări Preavenerata comisiune administrativă a tipografiei noastre archidiececane a binevoit la cererea mea a mă dispensa cu 31 Decembre 1897 st. v. dela redactarea diariului mai de parte.

Retrăgându-mă deci cu numărul de față — ultim al diariului în acest an — dela redactarea fôiei, — cu profundă venerațiune mulțamesc mai întâiu Preaveneratei comisiuni administrative a tipografiei noastre archidiececane pentru onorifica încredere ce a avut în mine cu privire la redactarea fôiei, apoi tuturor acelor Preastimați domni, cari prin colaborarea lor valorösă au binevoit a mă sprijini în această activitate pe cât de onorifică, pe atât și de grea.

Intru-cât mi-a succés a-mi rezolva problema pe acest teren de activitate, nou pentru mine, las la aprețierea P. O. public cetitoriu al diariului; am lucrat însă totdeauna condus numai de cele mai bune intențiuni și dia inimă curată.

Sibiu, 30 Decembre 1897 st. v.

Gavriil Hango,
preot ort. rom.

Prenumeratiune nouă

la

„Telegraful Român“,

care apare de trei ori pe săptămână deschidem pe pătrariul I. Ianuarie, Februarie și Martie. al anului 1898, cu prețul cel mai moderat, ce se pöte vedé în fruntea fôiei.

Banii de prenumerațiune se trimitt mai cu înlesnire pe lângă asignațiuni postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei, unde se afla cu domiciliul și eventual al postei ultime, să fie scrise bine, ca să se pötă ceti.

Se atrage atențiunea on. domni abonenți, al căror abonament s'a sfârșit, să și înnoescă abonamentul, pentru-că altfel expeditura va fi silită a sista expedarea fôiei.

Editura „Telegrafului Român“ în Sibiu.

Clitus: Fugi domnul meu, o fugi!

Brutus: Numai nainte! Eu vă voi urma! (Iese Clitus, Dardanius și Volumnius) Te rog Strato, rămâni tu cu mine. Tu ești un bun fecior. Tu totdeauna ai avut în viață o trăsătură de onöre. Ține-mi spada și întörceți fața până când me-arunc în ea. Vrei tu Strato?

Strato: Dă-mi mâna mai întâiu! Adio, adio domnul meu!

Brutus: Adio bunule Strato! Caesare fii acum linistit! Nici pe jumătate nu te-am omorât cu atâta bunăvoință. (Se aruncă în spadă și móre).

Vuiet. Retrăgere. Sosesc Octaviu și Antoniu cu ostașii lor. Apare Messala și Lucilius.

Octaviu: Ce om e acesta aici?

Messala: Argatul domnului meu. Strato, unde 'ți-e comandantul?

Strato: Liber de lanțuri în cari ești tu ferecat, Messala. Invingătorii pot face acum numai cenușă din el, pentru-că Brutus s'a învins el însuși pe sine și nimeni nu are onorul morții lui.

Lucius: Așa trebuia să-l aflăm noi. Iți mulțamesc Brutus, că ai dovedit ceea-ce a đis Lucilius.

Octaviu: Pe toți, cari au servit lui Brutus, îi angajez du. (cătră Strato) Ficiorule, voiesci să-mi servesci mie în viitoriu?

Strato: Da, dacă mă lasă Messala ție.

Octav: Fă-o Messala!

Messala: Cum a murit domnul nostru, Strato?

Strato: Eu i-am ținut spada, și el s'a aruncat în ea.

Messala: Octavie, ia ficiorul acesta cu tine, carele a făcut ultimul serviciu domnului meu.

Antoniu: Acesta a fost cel mai nobil Roman între toți conspiratorii, pentru-că numai el a făcut — ceea-ce ceialalți au făcut din ură față de marele Caesar, — numai el a făcut dintr'un cuget generos și pentru binele public. Viața lui a fost nepătată și elementele așa au fost de bine amestecate în el, de natura însași se pöte scula și pöte đice: „Acesta a fost bărbat!“

Octaviu: Veniți să-l aședăm conform virtutilor sale cu tot respectul și cu datinele rituale! În cortul meu să-i zacă osămintele în nóptea acesta și împărțășit cu tóte onorurile cuvenite unui ostaș brav. Demandați acum să se oprască soldații și haidaii să ne grăbim a împărți trofeele. (Ies cu toții).

Ad. Nr. 566/1897. [243] 2-3

CONCURS.

Pentru întregirea postului de paroch în parochia de cl. III. Borgo-Suseni, din protopresbiteratul gr.-or. al Bistriței, se scrie prin această concurs, cu termen de 30 zile, dela I-a publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post, dau un venit sigur anual de 402 fl. 80 cr. după cum s'au statorit în ședința din 7/19 Decembrie 1897 a comitetului parochial.

Doritorii de a ocupa acest post au a-și așterne suplicile de concurs, instruite conform legilor din vigóre, subscrisului oficiu ppresc, până la termenul deschis, și a se presenta în vre-o Du minecă séu sêrbătóre în biserică, spre a cânta, predica séu celebra, a face cunoștință cu poporul și a-și trage informațiuni directe, observându-se în privința acésta dispozițiunile „Regulamentului pentru parochii“.

Oficiul protopresb. rom. gr.-ort. a tractului Bistriței, în conțelegere cu comitetul parochial concernent.

Borgo-Bistrița, la 7/19 Decembrie 1897.

Simion Monda,
protopresb.

Ad. Nr. 567/1897. [244] 1-3

Publicare de licitare.

Edificarea bisericii, din parochia gr.-ort. Borgo-Suseni, ppresbiteratul Bistriței, se va da în întreprindere pe calea licitațiunei publice minuende în 7/19 Ianuarie 1898, la 2 ore d. a. în școlă confesională de acolo.

Prețul de strigare, conform preliminarului de spese este: 11,000 fl.

Intreprindătorii, cari vor voi a licita au sê depunã vadiu de 10% după prețul strigării.

Vadiul minusoferentului, cu care se va încheia contractul, va rămânê ca cautiune până după colaudarea edificării.

Planul, preliminarul de spese, și condițiunile de licitare, se pot vedê în vremea la epitropia parochială din Borgo-Suseni.

Oficiul ppresb. al tractului gr.-ort. a Bistriței, în conțelegere cu comitetul parochial concernent.

Borgo-Bistrița, la 7/19 Decembrie 1897.

Simion Monda, Pavel Beșu,
protopop. adm. par. inter.

Nr. 326/1897. [245] 1-3

CONCURS

Pentru întregirea parochiei de clasa a III. Feldióra secuésca se publică prin această concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în diarul „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post dau un venit anual de 491 floreni. v. a.

Informațiuni mai detaiate despre starea acestei parochii se pot lua la comitetul parochial și la oficiul protopresbiteral.

Doritorii de a ocupa acest post, au a-și așterne suplicile de concurs instruite conform normelor în vigóre subsemnatului oficiu protopresbiteral până la termenul susindicat.

Feldióra-secuésca 21 Octombrie 1897.

Oficiul protopresbiteral al tractului Turdei în conțelegere cu comitetul parochial concernent.

Teodor Ciortea,
adm. ppresb.

Redactor prov. Gavriil Hango.

Mântuire de beție.

pentru totdeauna cu **thee anti-alcoolică**. Cel mai bun mijloc probat. Cel mai deplin succes garantat. **Efectul** fără a sci dinainte același, e sănătos și înțărește stomachul. Singura expediție: **Ph. Wenck, Worms a. Rh.**, teo. ramburs 1 pachet 10 Me. [230] 6-6

Din

„Biblioteca noastră“,

sub direcția dlui E. Hodoș au apărut:

Nr. 1 *Realități și visări*, de S. S. Secula;
Nr. 2 *Iancu de Huniad*, de Ios. Bălan;
Nr. 3-4 *Versuri și Proză*, de G. Coșbuc;
Nr. 5 *Fabule alese*, de Gr. M. Alexandrescu;
Nr. 6 *Dela sat*, piesă popor. în dialect bănațean de N. Mocovișteanu;
Nr. 7 *Intocmai*, de Zotti Hodoș.

1 număr 14 cr.

Se află de vânzare în

Librăria Tipografiei arhidiececane
Sibiiu.

În librăria Tipografiei arhidiececane se află:

Dicționarul român-maghiar

și

Dicționarul maghiar-român

de

Dr. I. Crișan și N. Putnoky,

apărute în 1893 și 1895, cele mai noue vocabulare pentru învățarea limbei maghiare.

Prețul leg. à fl. 2.—

J. Pserhofer

PILULE DE CURĂȚIREA SÂNGELUI

numite mai nainte „PILULE UNIVERSALE“,

merită pe deplin numirea ultimă, pentru-că în faptă sunt foarte multe bóle, la cari și-au validat aceste pilule efectul lor cu adevărat escelent.

De multe decenii sunt cunoscute aceste pilule peste tot locul și puține familii se vor găsi, la cari sê nu se afe măcar o mică cantitate din acest escelent mijloc de casă.

De mulți medici au fost și sunt recomandate aceste pilule ca mijloc de casă, mai ales contra a ori-ce bóla provenită din mistuire rea și constipație (lipsă de scaun), precum: **conturbarea circulațiunei ferei, dureri de ficat, lănceđirea intestinelor, vânturi, congestiune de sânge la creeri, hemoroide ș. a.**

Prin însușirile lor de a curăți sângele au mai ales un efect admirabil la **lipsa de sânge** și bólele ce rezultă din aceea, precum: **anemie, dureri de cap nervóse ș. a. m. d.** Aceste pilule depurative vindecă pe lângă aceea așa de domol, încât nu causéză nici cele mai ușóre dureri; prin urmare pot fi luate fără témă și de cei mai debili și chiar de copii.

Aceste **pilule depurative se prepară singur veritabil în farmacia „la mărul imperial de aur“ a lui I. Pserhofer, Singerstrasse Nr. 15 în Viena** și costă o cutie cu 15 pilule **21 cr. v. a.** Un sul cu 6 cutii costă **1 fl. 5 cr.** La trimiterea anticipată a sumei costă împreună cu expediția francată 1 sul de pilule **1 fl. 25 cr.**, 2 suluri **2 fl. 30 cr.**, 3 suluri **3 fl. 35 cr.**, 4 suluri **4 fl. 40 cr.**, 5 suluri **5 fl. 20 cr.**, 10 suluri **9 fl. 20 cr.** Mai puțin de un sul nu se pôte espeda.

NB. În urma lățirii lor mari, se imităză aceste pilule sub cele mai diferite forme și numiri; rugăm deci a cere espres **pilule depurative de I. Pserhofer** și numai acele au sê se privescă ca **veritabile**, a căror instrucțiune de folosire e provădută cu subscrierea proprie a lui **I. Pserhofer**, și cari pörtă pe acoperișul fiecărei cutii aceeași subscriere cu scrisóre **roșie**.

Din neumăratele scrisori, prin cari mulțămesc consumenții acestor pilule pentru redobândirea sănătății după cele mai diferite și mai grele morburii, lăsăm sê urmeze aici numai câteva, cu observarea că fiecare care a întrebuintat numai odată aceste pilule, le recomandă mai departe.

Stimate Domnule Pserhofer! Fiți bun și-mi mai trimiteți 15 suluri din neintrecutele DVóstre pilule depurative cu ramburs. Și cu această ocaziune Vê esprim mulțămita mea perfectă pentru puterea miraculoasă a pilulelor DVóstre. Semnez cu totă stima:
Francisc Pawlistik, Colonia, Lindenthal.

Hrasche l. Flödnik, 12 Septembrie 1887.
Stimate Domnule! Voia lui D-deu a fost, sê-mi cadă în mâni pilule DVóstre și acum Vê scriu rezultatul: mē rēciseam în lehusie așa că nu-mi mai putēm isprăvi lucrurile, și de sigur aș fi deja mōrtă, dacă nu m'ar fi mântuit pilulele escelente ale DVóstră. D-deu se Vê binecuvēnteze pentru acésta de mi de ori. Eu am credință, că pilulele DVóstre mē vor face deplin sănătósă, cum au ajutat și altora.
Teresia Knific.

Eichengraberamt, lângă Gföhl, 17 Martie 1889.
Onorate Domnule! Subscrișul 'mi permit a Vê ruga sê-mi trimiteți din nou 4 suluri din intr'adevăr folositórele și escelentele DVóstre hapuri. Nu pot sê nu Vê esprim cea mai perfectă recunoștință a mea pentru valoarea acestor pilule și le voi recomanda, pe cât numai voi putea, cu totă căldura tuturor bolnavilor. De această scrisóre de mulțămita a mea Vê impu-ternices a face ori-ce întrebuintare publică. Cu totă stima:
Ignatie Hahn.

Gotschdorf lângă Kohlbach, Silesia anst., 8 Octombrie 1886
Stimate Domnule! Vê rog a-mi trimite un sul cu 6 cutii din pilulele depurative universale ale DVóstră. Numai escelentelor DVóstră pilule am de a mulțami, că m'am mântuit de o bóla de stomach, care m'a torturat în decurs de cinci ani. Nu-mi vor mai lipsi nici când aceste pilule și Vê esprim prin acésta mulțămita mea cea mai ferbinte. Cu perfectă stimă:
Ana Zwickl.

Liquer Bernhardin din plante de Alpi

de W. O. Bernhardt în Bregenz. O sticlă 2 fl. 60 cr., 1/2 sticlă 1 fl. 40 cr., 1/4 sticlă 70 cr.

Alifie americană pentru reumatism,

cel mai bun mijloc la tóte suferințele reumatice: dureri de mălva spinării, junghiuri, ischias, migrenă, durere nervósă de dinți, de cap, de urechi, etc., 1 fl. 20 cr.

Balsam miraculos englez a lui J.

Pserhofer 1 sticlă 50 cr.

Balsam de degerături, de I. Pserhofer, recunoscut de mulți ani ca cel mai sigur remediu contra tuturor bólelor cauzate de ger, precum și pentru rani foarte vechi etc., 1 borcan 40 cr. cu trimitere franco 65 cr.

Kola-Preparate de Stoll, cel mai escelent mijloc pentru înțărirea stomachului și a nervilor.

Elixir-Kola sau Vin, 1 lit. 3 fl., 1/2 lit. 1 fl. 60 cr. 1/4 lit. 85 cr.

Balsam de guși a lui Pserhofer, mijloc reabil contra gușii, 1 flacon 40 cr., cu trimiterea francată 65 cr.

Afară de preparatele aci amintite se mai află gata tóte specialitățile pharmaceutice interne și externe anunțate în diarele austro-ungare, și tóte articolele, ce nu se află în deposit, se procură la dorință prompt și ieftin.

Trimiterile prin poștă se execută cu cea mai mare grăbire trimițându-se banii înainte, comande mai mari și cu rambursă. [231] 3-6

Apoteca la „mărul imperial de aur“ J. Pserhofer Viena I. Singerstr. 15.

De veritabile sunt a se considera numai acele pilule, a căror îndrumări pentru folosire sunt provădu'e cu numele I. Pserhofer și cari pörtă același nume și pe acoperemântul cutiei cu scrisóre roșie.

Scutite prin marcă și muștră înregistrată. Imitări se pedepsesc aspru